

РЕШЕНИЕ

№ 5127

гр. София, 05.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7374** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по гл. XII АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. И. Д. чрез ад. И. от САК, срещу решение № 148916/14.07.2020г. по н.а.х.д. №4626/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав, състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №19-4332-027536/02.01.2020г. на началник на група в Отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което НП на касационния жалбоподател на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба” в размер на 1000 (хиляда)лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за извършено нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП. Като касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон; конкретно – незаконосъобразност на изводите на СРС, че в АУАН и в НП нарушението и обстоятелствата при които е извършено са описани съгласно изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН; както и че необосновано, при липса на доказателства, е прието, че касаторът е извършил нарушението, в това число, че съдът е могъл да призове и разпита конкретни свидетели - д-р Е. П., взела кръвната проба на касационния жалбоподателя и отразила в амбулаторния лист, че на тази дата - 15.12.2019г., сутринта е имало човекопоток 22 пациенти и даде повече информация за реда и начина на процедиране в случаи, сходни на този с жалбоподателя. Също се изтиква и нарушение, поради неуважаване на искане за разпит на свидетел, доведен в

съда, който да установи данни за причините за закъснението. Претендира, че се е явил в определения срок, но проверката за концентрация на алкохол в кръвта не била извършена от медицинско лице в определения срок по независещи и стоящи извън неговото поведение обстоятелства, предвид на което не следвало да бъде санкциониран, също не осъществила състава на вмененото му нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП. Иска се решението на СРС и потвърденото с него наказателно постановление да бъдат отменени.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. И., която поддържа жалбата а в ход по същество претендира и основателността ѝ. Излага и довод, че съдът е следвало да назначи и служебно експертиза, която да установи съдържанието на алкохол в кръвта на касатора към онзи момент, иска от съда да вземе предвид съдебно решение ъдебно Претендира и присъждане на разноски по списък.

Ответникът по касационната жалба -СДВР, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните, заключението на прокурора и събраните от първоинстанционния съд доказателства, направи следните изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания и като извърши служебно проверка съгласно чл.218, ал.2 АПК за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, административният съд взе предвид следното:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл.34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление (НП) №19-4332-027536/02.01.2020г. на началник на група в Отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което НП на касационния жалбоподател на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 (хиляда)лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за извършено нарушение по чл.5, ал.3,т.1 ЗДвП, затова, че на дата 15.12.2019г. около 09:17ч. жалбоподателят С. Д. е управлявал лик автомобил марка Мерцедес, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място] по бул. С. шосе, като на кръстовището с бул. Околовръстен път, водачът бил спрял за извършване на проверка, в хода на която бил тестван за алкохол и наркотични вещества с техническо средство "Алкотест Дрегер 7510", при която проверка конкретно проба №0094 отчела положителен резултат от 0,88 промила, бил издаден талон за медицинско изследване № 0058782 с отбелязване, че следва да се яви в УМБАЛ Св. А. в указания срок от 45 минути след връчване на талона срещу подпис. От изготвения талон за медицинско изследване №836/16.12.2019г. съдът установил, че в дадените проби от касатора се установило наличие на етилов алкохол 0,33 промила. , като подробно е обсъдена и констатацията, че кръвната проба е взета в 12:06 ч. на 15.12.2019г., т.е. след срока, определен в талона за медицинско изследване.

Въззивният съд е обсъдил подробно в решението си доводът на касатора, предявени и

пред касационната инстанция, че закъснението не се дължи на негово поведение, тъй като преди него са изследвани 22 лица, в това число направеното отбелязване от д-р Е. П. в протокола за медицинското изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, безспорно било установено, че кръвта е взета след като лицето е "закъсняло и е дошло в горепосочения час", а именно отбелязания час в началото на протокола -12:06 часа, т.е. лицето е дошло в болничното заведение в 12:06 часа.

Също така, въззивният съд е обсъдил, че в представения от адвоката на касатора медицински протокол за преглед на пациент № 45308/15.12.2019г. било направено отбелязване, че на 15.12.2019г. за времето от 10:15ч. до 12:05.ч. в спешното отделение на УМБАЛ Св. А. са регистрирани 22 спешни пациенти, а С. Д. бил регистриран в 12:06ч., когато му е взета и кръвната проба. Съдът е приел, че не било отбелязано изрично в колко часа е пристигнал касатора на територията на лечебното заведение, за да може да се обоснове извод, че същият е пристигнал в указаното в талона за медицинско изследване време - 45 минути , но не по негова вина , а по вина на медицинските специалисти не му била взета навреме кръвна проба.

В заключение съдът е приел, че от събраните по делото доказателства не се установявала причината за забавянето за вземането на кръвна проба да се дължи нито на проверяващите служители от Отдел "Пътна полиция" - СДВР , нито на медицинския персонал на лечебното заведение, а доколкото липсвали доказателства за друго, то такава била волята на касатора.

При така приетата за установена фактическа обстановка и формирани въз основа на нея изводи, за да постанови решението си районният съд е приел, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица, в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на съдържанието им и сроковете за съставянето им, като не са допуснати нарушения на материалния и процесуален закон, налагащи отмяната на НП.

Въз основа на приетите по делото доказателства е формиран извод, че действително касаторът е управлявал на посочената в НП и АУАН място, дата и час лекият автомобил с концентрация на алкохол в кръвта, надхвърляща законово установения минимум от 0,5 промила, а именно - 0,88 промила, което било установено и по надлежния за това ред. В тази връзка съдът се е позовал на Наредба № 1/2017г. за реда за установяване на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС. и конкретно на чл.1, ал.3, на чл.6, ал.9 от Наредбата, като е обсъдил и изменението на последната разпоредба с ДВ бр. 81/2018г., в която също било предвидено, че концентрацията на алкохол в кръвта се установява въз основа на показанията на техническо средство.

При данните по делото въззивният съд е формирал извод, че следва на основание чл.6, ал.9 от Наредбата да се зачете установената концентрация на алкохол в кръвта с техническото средство "Алкотест Дрегер" - 0,88 промила, а не резултата от химическото изследване в медицинското заведение. При тези обстоятелства е приел за неотнормимо обстоятелство причината, поради която е взета проба и направено изследване извън срока, посочен в талона за медицинското изследване.

По твърдяната в касационната жалба незаконосъобразност на горните изводи на СРС, касационният съд прие следното:

Неоснователно е възражението, че в АУАН и в НП нарушението и обстоятелствата

при които е извършено не са описани от фактическа страна съгласно изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН. В АУАН и НП е дадено пълно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, като са изложени фактически твърдения относно всички елементи от обективна страна на вмененото нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, доколкото тази разпоредба забранява на водачите на пътни превозни средства да управляват такива под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

Преценката на първоинстанционният съд относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да приеме за установена фактическа обстановка и извършването на нарушението, СРС е взел предвид и обсъдил подробно всички доводи, изложени във въззивната жалба и дал отговори на всички поставени като спорни въпроси по фактите и приложението на закона.

За да постанови решението си, и в частност за да приеме за установена посочената в НП фактическа обстановка, районният съд е обсъдил подробно представените по делото доказателства, които са непротиворечиви, и е стигнал до обоснования извод, че нарушението е извършено от касатора. Последният не представя доказателства, които да оборват този извод. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение.

С оглед на изложеното, касационната инстанция споделя изводът, че АУАН и НП не страдат от пороци нито от процесуално естество нито по отношение на приложението на материалния закон, в това число относно размера на наложената санкция.

Необосновани са касационните доводи, че е следвало да се назначи медицинска експертиза, която да установи съдържанието на алкохол в кръвта на касатора към относимия момент, доколкото такова установяване на първо място е логически невъзможно, доколкото състоянието е динамично. Също съдът не е бил длъжен да прояви служебното си задължение да призове и разпита др П., извършила медицинското изследване на касатора, доколкото също няма логика, същата да е възможно да установи точния момент на явяването на касатора в медицинското заведение за изследване. Също правилно въззивният съд се е позовал на посоченото изрично в протокола за медицинското изследване, че: "кръвта е взета след като лицето е закъсняло в горепосочения час". Този документ нито е оспорен, нито има каквото и

да е основание да не се кредитира от съда. При тези обстоятелства, правилно е преценено от въззивния съд, че съставомерността на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП следва да се преценява въз основа на резултата от изследването на кръвта на касатора с техническото средство, съответно на това правилен е изводът за съставомерност по посочената като нарушена разпоредба в НП на извършеното от касатора.

Правният спор и материалната законосъобразност на НП са концентрирани в установяване на обстоятелството, дали на посочената в НП дата и час касаторът е управлявал лекия си автомобил с концентрация на кръвта над законоустановения минимум. Данните, че касаторът е закъснял за химическо изследване сочат на извод, че изследването с техническо средство при проверката от контролните органи на СДВР, не е опровергано по предвидения за това ред.

Правилно въззивният съд е приел, че само при химическо изследване на кръвта, извършено в определения в медицинския талон срок, е допустимо да бъде опроверган резултата от изследването с техническо средство. В казуса по делото касаторът не е приел показанията на техническото средство, видно от саморъчно попълненото от него и положен подпис върху екземпляр от талона за изследване, избрал е медицинско и химическо изследване, като органът е определил максимално допустимото време по Наредбата - 45 минути от връчването на този талон за извършване на избраното от касатора изследване (чл. 6, ал.6, т.2 и ал.7 от Наредбата). Талонът е връчен в 09:50ч., предвид на което извършеното изследване в 12:06ч. в същия ден, очевидно е след този срок.

Доколкото нито талонът за изследване с бланков номер 0058782 от 15.12.2019г. нито медицинската документация са оспорени, то правилно въззивният съд е ценил същите като доказателства по делото- неопровергани от други. В казуса по делото е релевантно единствено обстоятелството, че касаторът не е извършил медицинско и химическо изследване 45 минути след като в 09:50 ч. му е връчен талона за изследване, неотнормими са причините, поради които не е извършено изследването.

Това е така доколкото посочената като нарушена разпоредба на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, не касае задължение за явяване за изследване в определения в талона за изследването срок, а въвежда задължение и забрана да се управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над определена стойност. В случая издадения талон за медицинско изследване е предоставял правната възможност на касатора да опровергае резултата от изследването за съдържание на алкохол в кръвта му с техническо средство. От задължението по посочената разпоредба с не е предвидено изключение, нито неизвършването на медицинското изследване в срока, посочен в медицинския талон, съставлява правно значимо обстоятелство, изключващо като доказателство резултата от изследването с техническото средство „Алоктест Дрегер“ на съдържанието на алкохол в кръвта.

Неотнормима е съдебната практика, цитирана от адв. И. - по к.н.а.х.д.14278/2019г. на АССГ, доколкото се касае за подлежащи на установяване факти, касаещи извода за съставомерност на нарушението, какъвто не е процесния случай. както се мотивира подробно, причините, поради които касаторът не е явил в срок за медицинско и химическо изследване на кръвта са неотнормими към състава на нарушението по чл.5, ал. 3, т.1 ЗДвП.

Споделят се и изводите на въззивния съд, че правилно е приложена санкционната норма на чл. 174, ал.1, т.2 ЗДвП, предвид установената концентрация на алкохол в

кръвта над 0,8 промила, за което е законодателят е установил изричен размер на административното наказание - "глоба" от 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

По посочените съображения, съставът на касационният съд приема, че при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, като не намира и такива по чл.218, ал.2 АПК, за които следи служебно, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №148916/14.07.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав, по н.а.х.д.№ 4626/2020г. по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: